

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus,
quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem
promovendam sunt usi ; Malorvm Qvoqve Sacerdotvm infelici interitu,
radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro
commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 11. De Exemplis Caritatis erga Defunctos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](#)

ipsem non raro invisebat. Nulli vero dimisca-
peteret, negabat. Vita l. 2. c. 5.

Jacobus Merlohorstius omnes Domesticos sibi ambilli-
ia morum similitudine, & vita innocentia simili-
quod licet in teneris impenetrata sit difficile, obtinere;
continua vigilantiā, assiduisque monitis. Vespere
certum locum colligebat, ut Litanias cum variis psalmis
recitarent, & Examen Conscientiae ficerent. Domini
Festis diebus Evangelium dicere congruum vernaculo sermo
legebatur. Denique domus instar religiosissime Famili-
composita erat, nullus ut strepitus, fabulae, risus, vani-
tas auditetur; etiam cum Exulum Familiam cum jucunditate
admississet, prater laborantium strepitum, alium abso-
gebat silentium. Vita c. 24.

II. Ad hæc ergo Exemplaria sæpe oculos suis rebatur
Sacerdotes, & sic Domesticis suis tam spiritualia, quam
corporalia bona provideant, ut de illis perinde, ac de
forti & sapiente dici queat: Non timebit domini suae, un-
ribus nivis (id est, grandibus malis & adversitatibus),
enim Domestici ejus vestiti sunt duplicibus, id est, ad
diis contra spirituales & corporales morbos & ad
structi.

§. XI.

De Caritate erga Defunctos.

I. Ut appareat, quantopere hanc caritatem cordi
Sacerdotes debeant, melius id demonstrare non posse.
quam si referam, quid P. Jacobus Laynes Societas
secundus Generalis ad Socios suos de hac materia lenocinat
dum inter alia commendans iisdem, ut quotidie
frequentissime annuarum, quæ in purgatorio igne tor-
tur studiosè meminissent, hæc ratione illis hanc causa
persuadere conabatur: Namque quandoquidem Socie-
tantum exhaustis laborum, occupationibusque tam
sive literariis, sive spiritualibus implicatur, co-
secundum gloriam DEI, consilio, ut homines ad
felicitatem consequendam juvet, quem ad finem etiam
nōque tam grandi redempti sunt, consentaneum p-

ibidem, ut eundem prosequens caritatis spiritum, etiam ex hac
digressis ad cursum conficiendum optuletur, ne justa
causa Societatis caritatem quasi imperfectam & man-
fumulat accusandi, & meritò licet conqueri, se medio in iti-
natur, eoque loco destitutos, ubi nullam sibi ipsi opem ferre
possunt, ita Laynius, utri in Hist. Soc. p. 2. l. 2. à n. 88. vide-
tis precl. Quæ omnia facile etiam Sacerdoti cuivis applicari
possunt; & verò etiam non pauci insigniter applicarunt.

olemus. Odilo Abbas, postquam assiduò defunctis per psalmos,
laudes, & Sacrificia succurrere studuisse, demum ut
eum suam erga illos magis ostenderet, instituit, ut
in primis post Festum Omnis Sanctorum die solemnis me-
moria omnium in Christo quietientium celebraretur, quæ
consuetudo postmodum à tota Ecclesia Catholica cele-
bratur est. Vita 31. Dec. apud Haræum.

Nicolaus Tolentinas animam quandam sic ipsum al-
de Misericordiam audivit: Veni, Pater venerande, veni, & respi-
ca, utrumque deceat acquiescere tantæ multitudini miseri-
cordie, quæ me misit tuam misericordiam flagitare; Et his
verbis ad locum duxit, ubi innumerabilis era multa
et cùm eis auxilium implorans, & dicens: Miserere Pater,
miserere turbæ tam miseræ utile tuum auxilium exspectan-
tes; nam si pro nobis dignatus fueris celebrare, maxima
pars ab his atrocissimis poenis eruetur. Quare cùm is tota
venerabilem cum facultate Superioris pro mortuis celebrâsf-
eret, adfuit iterum anima, & gratias agens dixit, se cum ma-
joribus illius multitudinis parte à poenis esse liberatam. Joan-
nes Nadas in anno mortuentium bebdom. 2. n. 10.

S. Ignatius animarum purgantium juvandarum desiderio
constitutus effecit, ut in Patria sua quotidie sub meridiem si-
purgantium daretur ad orationem pro Defunctis faciendam. Glo-
rifica S. Ign. c. 11.

S. Franciscus Xaverius parvâ campanulâ civitatem circui-
tar, & incolas ad orationem pro animabus purgantibus offe-
rendam commonebat. Eundem in finem consilio illius Ma-
tthæus homo constitutus est, qui quotidie sub noctem altera
campanulam portans urbem cir-
mirer, & clamaret: Orate pro animabus fidelium defun-
ctorum, qui in purgatorio torquentur. Diligenter etiam
P. 5 omnes,

vinces, quos poterat, indulgentias illis applicabat. In
mort quoque diligenter fuit Fratrum suorum defunctis
& illis se in necessitatibus commendabat. Epist. la. 10.
& Barry solit. die 3.

P. Petrus Faber è Societate JESU tanto subinde
mortuis sacrificabat, ut toto sacri tempore lacrymas
ex oculis fluenter. Optabat aliquando sentire vim de
quos in passione sua Christus **ex tot cruciatibus** auct
jam tum propositis sensisset. Magnificiebat Ecclesias tau
ces pro Defunctis, illisque maximè utebatur dicens. Vota
cæteris DEO probari, valere etiam ad Corporum Anima
cujus mentio sit in ipsis precibus. Incitabatur ad hoc
sericordiam, tum ex utilitate, quæ ex unius animæ purgatione
patrocinio in Ecclesiam redundaret; tum ex majori libe
ria, cum in purgatorio non ita possint DEI gloriam magis
sicut in caelo. S. Gregorium ideo præcipue coloniæ Region
tam luculenter de animabus illis scripsisset, illum non
pro illis invocans. Volebat, ut nostri, si ob occupatio
nem orare pro illis non possent, saltem labores pro illis compulsi
Hæreticos vel eo etiam nomine detestabantur, quod
animabus illis damnum superba eorum impiebat.

Vita 1. 2. c. 17.

Ferdinandus de Monnarij (alij Hernandum Montanarij
cant, nisi fortè diversus sic) ex eadem Societate, prius
moreretur, omnes Missas & pia opera, quæ post suum Quod
sum à Societate offerenda erant, animabus purgatoriis
scripsit, & hanc ipsam voluntatem suam literis confidit.
Syllab. Prov. Pervan. 21. Sept. 1626.

Sacerdos quidam Pauper, cum assiduò Missas dicere
Defunctis, & accusatus postea de variis defectibus ap
peopum, & fidei justorem dare jussus, invenie no[n] pos
tum animas à se redemptas configit, opémque petiit, ad
sunt quāmprimum plures in aëre extensæ manus
spondere. Spec. Exempl. dist. 3. ex. 118.

Julius Mancinellus è Societate JESU, quoniam
peculiari affectu & studio Sacrificium pro defunctis
& longo tempore perseveravit in orationibus auctor
quibus indulgentiarum pro piis manibus sunt annex
manè se vestiret, aut noctu exueret, incedens item

ab aliis, vel ascendens scalas semper pro iis orabat. Confundebat etiam brevem tractatum pro iis, qui dediti sunt iusti, quod illis animabus. Iter agens identidem pro iis funeris preces, labores & ærumnas, quos exantlabat, pro iis celebrabat. Incendens pedes, si viæ saxosæ & difficiles obstruebant, calceos exuebat, ut plius pateretur, & satisfacere posset pro iisdem. Consuetæ suæ sat longæ flagellationi aliam inducere, pro piis manibus; quæ caritas illius, piis manibus tam erat opportuna & fructuosa, ut sæpius ad illum suffitarent proprias suas necessitates & debita proposituræ,

Acta 1.3. c. 2.
Jacobus Rhem ex eadem Societate mirus erat animarum regantium Patronus; unde hæ illi sæpissimè apparebant, presentiæ ad januam pulsabant, & eò vehementius, quod magis ope illius indigebant. Sæpe è Cœmiterio, è cuius Regione habitabat, auditæ sunt clamare: Pater Jacobæ, ora pro nobis. Annuz lit. Colleg. Ingolstad. 1618.

II. Exclamat ergo Sacerdos quivis cum S. Bernardo s. de quinque negot. Surgam in adjutorium illis: interpellabo remittibus, implorabo suspiris, orationibus intercedam, misericordiam sacrificio singulari. Si forte videat Dominus, & judicet, & laborem convertat in requiem, misericordiam in verberam, verbera in coronam, his enim & bujusmodi officiis testearum miseria relevari, finiri labor, destrui pena. Quod ut alacrius faciat, sæpe memor sit sententia à S. Ambroso prolatæ de offic. dum ait: Omne, quod defunctis causata pietatis impeditur, in nostrum tandem meritum transmutatur, & illud post mortem centuplum recipimus duobus annis; nam, ut Richardus de S. Vict. s. 27. de mortuis animæ ereptæ de purgatorio, dura adsumt celesti gaudio, modo interpellant exorando pro his, qui eis subvenient in hoc seculo, DEVS enim illis nihil negat. Cupis ergo, ô Sacerdos, ut tui misereatur DEVS? inquit S. Augustinus ad FB. in Eremo, fac, ut proximo miserearis in purgatorio; nam tantum tibi miserebitur DEVS, quantum tu misereberis proximo.

T I T U.